

τούτων πολλάκις ἐπαναληφθεῖσιν, φέρει ὁ μαγνητιστής τὰς χεῖράς του εἰς τὸ ἐπιγαστήριον τοῦ μαγνητιζομένου. Τούτων γενομένων, ἄρχονται τὰ ἀκόλουθα νὰ φαίνονται συμπτώματα.

Ὁ μαγνητιζόμενος ἀνασκορδινᾷται, καταφέρεται εἰς ὕπνον, ἡ ἔμφυτος τοῦ σώματος θερμότης αὐξεται, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ γίνεται ἐρυθρότερον, καὶ τὸ δέρμα του νωτίζεται· καὶ ταῦτα μὲν, ἂν ὁ μαγνητιστής μετριῶς ἐπενεργήσῃ· ἂν δὲ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ὁ μαγνητιζόμενος βυθίζεται εἰς ὕπνον βαθύτατον, ἀναισθητεῖ εἰς τὰς ἐκτὸς αὐτοῦ ἐνεργείας, οὐδεμίαν πλέον ἔχων κινήσιν μὲ τὰ ἐκτὸς αὐτοῦ γινόμενα, καὶ οὕτω διακείμενος ἄγεται καὶ φέρεται κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ μαγνητιστοῦ, ὅστις καὶ μόνος δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν εἰς ἐγρήγορον, ἐπιθέτων τὴν χεῖρά του εἰς τὸ ἐπιγαστήριον τοῦ μαγνητιζομένου, ἔνθα, λέγει, συλλέγεται, ὡς εἰς λουγδονικὴν λάγνην, τὸ μαγνητικὸν ῥεύσιν. Ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως ἀποκοιμίσῃ καὶ ἐγείρῃ αὐτὸς τὸ μαγνητιζόμενον πολλάκις, ἀφοῦ ἐν ἄλλαις λέξεσι συνειθίσῃ καὶ ἐξοικειώσῃ αὐτὸν μὲ τὸν μαγνητισμὸν, τότε ἐρωτᾷ τὸν μαγνητιζόμενον περὶ οὗτινος θέλει, λόγου χάριν περὶ τῆς ὁποίας πάσχει, ἂν τυχὸν νοσῇ, νόσου καὶ τοῦ καταλλήλου πρὸς θεραπείαν του φαρμάκου, ἢ περὶ τίνος μακρὰν αὐτοῦ πραττομένου συμβάντος, οὐχὶ δὲ καὶ, ὡς θέλουσί τινες, καὶ περὶ τῶν μελλόντων γενήσεσθαι, καὶ ὁ μαγνητιζόμενος ἀποκρίνεται.

Ἡ διεγειρομένη μαγνητικὴ ἢ νευρικὴ ἀτμοσφαῖρα ἐπιρρέαζει μόνον τὸν τε μαγνητιστὴν καὶ μαγνητιζόμενον, διότι πᾶς ἄλλος ἐρωτῶν οὐδεμίαν λαμβάνει ἀπάντησιν. Συγγέονται λοιπὸν ἀμφοτέροι, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται νευρικὴν ἀτμοσφαῖραν, καὶ ὅτι μόνον ὁ μαγνητιστής ἐπιθυμεῖ, τοῦτο καὶ ὁ μαγνητιζόμενος πράττει. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ μαγνητιζόμενος καθίσταται αἰχμάλωτος τοῦ μαγνητιστοῦ.

Ἄν καὶ ἡ ἐξήγησις τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ συνδέσται μὲ πολλὰς δυσκολίας, μεταφυσικῆς κατανόησης τῆς λύσεως, μολαταῦτα ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ ρίψωμεν ἐν τῷ μέσῳ συμπέρασματα τινά, ἀρχὰς τινάς, σχετιζομένας πρὸς τὸ πρᾶγμα.

Ὁ ὕπνος, ὡς γνωστὸν, προκαλεῖται διὰ πολλῶν φυσικῶν μέσων, ὡς διὰ τοῦ ὀπίου, πρὸς δὲ καὶ διὰ τῶν κατὰ σάρκα ἐντρίψεων. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων εἶναι διατεθειμένοι νὰ ὀμιλῶσι καθ' ὕπνον· οἱ ὑπνοῦνται πράττουσι ὑπνώττοντες ἐντελέστερον τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἢ ἐγρηγοροῦντες. Εἶδον δὲ καὶ ὑπνοβάτην, ὅστις, κατὰ τὸν παροξυσμὸν τῆς ὑπνοβασίας του, προέλεγε τινὰ πράγματα. Ὑπάρχει δὲ ὁ τοιοῦτος σήμερον στρατιώτης τῆς γραμμῆς. Τούτων δοθέντων, τὰ λοιπὰ τοῦ μαγνητισμοῦ φαινόμενα παρέπονται· καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ἡ ψυχὴ συγκεντρουμένη ἐν ἑαυτῇ, καὶ μὴ παρεμποδιζομένη ὑπὸ τῶν ἐξωθεν αἰσθητῶν ὄντων, ἀναλαμβάνουσα ὅλην αὐτῆς τὴν ἐνεργητικότητα καὶ ἔντασιν διορᾷ βαθύτερον καὶ εὐκρινέστερον τὰ γινόμενα καὶ γενησόμενα, ὡς ὁ ὀφθαλμὸς εἰς ἀνέφελον ὀρίζοντα.

Εὐάγγελος.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Ἀθήναι, τῇ 28 Μαρτίου 1849.

Ἀνερρίφθω κύβος. — Ἰούλιος Καῖσαρ. — Κάρολος Ἀλβέρτος καὶ Ἰταλία. — Αὐστρία. — Βενδιγράιτς καὶ Οὐγγαρία. — Μπέμ καὶ Τραπεζανία. — Γερμανία καὶ Ρωσία. — Ἀνατολή. — Ἑλλάς. — Ἡ Ἀνοίξις. — Θάνατος καὶ Ὑμέναιος. — Δάκρυα ἐπικηδεῖα καὶ ἀνθη νεμφικά. — Ὁ ποιητὴς καὶ ἡ μελλόνυμφος. — 'Κ ΚΕ'. Μαρτίου. — Ἡ ἀπιστος σύζυγος. — Ἡ φρικώδης ἀπάνη.

Alca jacta est! Ἀνερρίφθω κύβος! Τοιαῦτα ἐπεφώνησεν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ὅταν, διστάσας πρὸς στιγμὴν, ἀπεφάσισε νὰ διαβῇ τὸν Ῥουδίκωνα ποταμὸν διὰ νὰ εἰσπέσῃ εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς ἐχθροὺς του τιμωρήσων. Ἐπρόκειτο τότε δι' αὐτῶν περὶ τῶν ὧων, διὰ τοῦτο, α ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν ὀρίζοντα ... καὶ α λογισμὸς, λέγει ὁ Πλούταρχος, αὐτὸν εἰσήει μᾶλλον ἐγγίζοντα τῷ δεινῷ καὶ περιφερόμενον τῷ μεγέθει τῶν τολμωμένων, ἔσχετο δρόμου ... Τέλος α δὲ μετὰ θυμοῦ τινος, ὥσπερ ἀφελὲς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ α λογισμοῦ πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν α τοῖς εἰς τύχας ἐμβαίνουσιν ἀπόρους καὶ τόλμας α προοίμιον ὑπειπὼν α Ἀνερρίφθω κύβος. α ὥρμησε α πρὸς τὴν διάβασιν ... »

Καὶ ἡ παρούσα κατάστασις τῶν λαῶν τοιαύτην τινὰ περίστασιν ἀκμήν καὶ αὐ μύριμοι ἐκείναι λέξεις α ἀνερρίφθω κύβος· α ἃς ὁ Λαμαρτίνος προφητικῶς πῶς ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος ἐξέβη, ἐγένοντο, οὕτως εἰπεῖν, τὸ σύνθημα καὶ τὸ ἐμβλημα τῆς παρούσης ἐποχῆς.

Σοβαρὰ καὶ μεγάλη ἐποχὴ!

Ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους οἱ λαοὶ ἀναρρίπτουσιν ἀλληλοδιαδόχως τοὺς κύβους, καὶ ὅμως οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ εἰπῇ, ὡς ὁ Καῖσαρ, ὅτι α ἐν ἡμέραις ἐξήκοντα πάσης ἀναιμωτῇ τῆς Ἰταλίας κύριος ἐγένετο· α διότι τὰ πάντα ἐσαλεύθησαν ἐκ βάθρων καὶ οὐδὲν νέον ἐθεμελιώθη ... ἄδῃλον δὲ τὸ μέλλον καὶ ἀόριστον.

Καὶ ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος, βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς τοῦ ἔθνους του νὰ δράξῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Αὐστρίας, ἀπέπεσε τὴν 10 ἢ 12 Μαρτίου (ἔ. ν.) εἰς τὸν στρατάρχην Ῥαδέσκην τὴν ἀναχωρήν, ἀλλὰ μόλις συνεκροτήθησαν δύο μάχαι, τοῦ Ῥαδέσκην εἰσπεσόντος εἰς τὸ Σαρδικὸν ἑδαφος, καὶ ὁ στρατὸς τῶν Πεδεμοντιῶν ἠττήθη, καὶ οὗτοι μὲν ἠναγκάσθησαν νὰ δεχθῶσι τὰς ἐπιβληθείσας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου, ἐνώπιον τῆς πρωτεύουσας τῆς καὶ τοῦ Ταυρίνου, συνθήκας, ὁ δὲ Κάρολος Ἀλβέρτος ν' ἀποθέσῃ τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του, δουκὸς τῆς Σαβοΐας καὶ νὰ φύγῃ μακρὰν, εἰς τὴν Πορτογαλίαν.

Ὁ κτύπος οὗτος βεβαίως δύναται νὰ ἔχῃ πολλὴν ῥοπὴν εἰς τὰς τύχας τῶν νεωσυσταθειῶν δημοκρατιῶν τῆς Ῥώμης καὶ Τσακάνης· τῆς δὲ Λομβαρδίας νέας συλλαβούσης ἐλπίδας ἀπελευθερώσεως, ἴσως ἀπεφασίσθῃ ἡ τύχη! ἴσως δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες αὗται ματαιωθῶσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Εἰς Αὐστρίαν δὲ, ἐνῶ ἡ ἔθνοσυνέλευσις τοῦ Κρεμ-
σὴρ μακρὰς ἡργάζετο λογομαχίας περὶ τῆς κυριαρ-
χίας τοῦ λαοῦ καὶ τῶν θεμελιωδῶν τοῦ αὐστριακοῦ
λαοῦ δικαιωμάτων, ὁ Αὐτοκράτωρ αἰφνης διαλύει
αὐτὴν καὶ χορηγεῖ οἰκοθεν Σύνταγμα.

Ἄ Ἡ ἔθνοσυνέλευσις, εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ
προκηρύξει του, ἀντὶ τοῦ νὰ φροντίσῃ νὰ τελειώσῃ
ταχύτατα τὸν θεμελιωδὴ τῆς αὐτοκρατορίας νόμον,
ἐδαπάνῃ τὸν χρόνον αὐτῆς εἰς ἀνωφελεῖς καὶ ματαιὰς
συζητήσεις, ὑποθάλλουσα τοιουτοτρόπως τὴν ἐπα-
ναστατικὴν τῶν ἐπικρατειῶν μας κατάστασιν, ἥτις
ἠδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ προξενήσῃ τὸν όλεθρον τῶν
λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας μας. Ἐγνώμεν δὲ, τὴν μὲν
ταραχοποιὸν ἐκείνην Συνέλευσιν νὰ διαλύσωμεν, εἰς
δὲ τοὺς λαοὺς μας νὰ χωρηγήσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ
Σύνταγμα, σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπι-
θυμίας του. »

Καὶ τὸ Σύνταγμα ἐδόθη, ἡ δὲ Συνέλευσις διελύθη,
συνληφθέντων καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων,
κατὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον ὑποψία ἐνοχοποιήσεως,
εἰς τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς Βιέννης.

Ὁ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Οὐγγρῶν πόλεμος ἐξα-
κολουθεῖ πεισματώδης, καὶ μέχρι τινὸς μὲν νικηφο-
ροῦντες ἐφαίνοντο οἱ Αὐστριακοί· ἀλλ' ἐτράπησαν
ἐπειτα αἱ τύχαι τοῦ πολέμου, καὶ οἱ Οὐγγροὶ πολ-
λὰς ἔλαβον νίκας κατὰ τὸν πολεμίων.

Ὁ ἀήττητος μέχρι τινὸς καὶ ὡμὸς τῆς Πράγας
καὶ Βιέννης νικητὴς, ὁ Βινδιγραϊτς, ἠναγκάσθη δις
νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν ἐνώπιον τῶν ὀρεσειβίων πολεμι-
στῶν τῆς Οὐγγαρίας καὶ ὁ λελωθέντων ἔχων τὴν
χεῖρα ἤδη Οὐγγρος στρατηγὸς Μπέμ καὶ τοὺς Αὐ-
στριακοὺς κατέλαθεν ἐν Τρασυλβανίᾳ, τὰς δύο ἀλοῦς
αὐτῆς πώτευσάς καὶ τὴν ἐτέραν εἰς διαρπαγὴν
καὶ εἰς πῦρ παροδοῦς, καὶ τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν
ἔτρεψεν εἰς φυγὴν. Οἱ Ῥῶσοι θέλουν συγκεντρωθῇ
καὶ ὠρμήσει βεβαίως ἰσχυρώτεροι εἰς Τρασυλβανίαν
διὰ νὰ ἐκδικήσωσι τὴν ἥτταν των, καὶ ἂν ὡς δὲν
ἀμφιβάλλεται, νικηθῶν αἱ Οὐγγρικά φάλαγγες, τίς
δὲν προβλέπει, ὅποια περιμένει καταστροφή τὴν
καλὴν ἐκείνην χώραν, γενησομένην παλαιστραν πει-
σματώδους καὶ καταστρεπτικοῦ πολέμου.

Καθ' ἃς ἔχομεν τελευταίας εἰδήσεις, φαίνεται
ὅτι ἐπικεῖται πόλεμος καὶ μεταξὺ τῆς Ῥωσίας καὶ
ἀπάσης τῆς Γερμανίας· τοιαύτη λέγεται ὅτι διεδη-
λώθη κήρυξις ἀπὸ τῆς ἐν Φραγκφούρτῃ συνεδριζούσης
εἰσέτι Γερμανικῆς ἔθνοσυνελεύσεως· ὥστε τὰ πάντα
προαγγέλλουσιν ἤδη ἐπικείμενον γενικὸν τινα πόλε-
μον, τὸν ὁποῖον φαίνεται ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ ἡ
πολυτάραχος Εὐρώπη. Ἄ Πάθη γὰρ ἀντίπαλα, καὶ
βίαια κατέχει κινήματα πάντα τόπον » κατὰ τὸν
πλουταρχικὸν δὴ τοῦτο.

Ἡ δὲ Ἀνατολή· Ἐνταῦθα φαίνονται διεσκεδασμένα
κατὰ τὸ παρὸν τὰ συμπεκνωθέντα πρὸ μικροῦ νέφη.
Τῆς Δύσεως τὰ συμβάντα θέλουν ἀντιπερισπάσει τὰς
ἐγερθεῖσας δυσκολίας. Ἡ δὲ λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ
ζητήματος δὲν ἐπέστη εἰσέτι, καὶ τὸ ὥραϊον τοῦτο
τῆς Εὐρώπης μέρος θέλει μείνει ἀτάραχον βεβαίως,
διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ προβῇ εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολι-
τισμοῦ, εἰς ὃ πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθε.

Προμαντεύομεν τοῦτο καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ

διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι εἰς μὲν τὴν Τουρκίαν εὐρεθέν-
των ἀντικυ τῶν δύο στοιχείων, τοῦ τῆς προσόδου
καὶ τοῦ τῆς στασιμότητος, ἐνίκησε τὸ πρῶτον, ἐν
δὲ τῇ Ἑλλάδι δοσὰρ ἐλήφθησαν ἐσχάτως μίτρα κατὰ
τῆς ἀταξίας καὶ κακουρίας, ἡ σύστασις τῆς διοι-
κητικῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, καὶ ἡ
κατὰ τῶν ληστῶν δραστηριὰ καὶ ἐπιτυχὴς καταδιώ-
ξις, ὥστε ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ ἀναγγεῖλωμεν εἰς
πάντας, ὅτι καὶ ἀσφάλεια ἐντελής καὶ ἡσυχία ἀδιά-
σειστος θέλει ἐπικρατῆσαι εἰς τὴν προσφιλεῖ ταύτην
τῶν Θεῶν χώραν.

Ναί, εἶναι προσφιλεῖς ἡ Ἑλληνικὴ χώρα εἰς τοὺς
ἀρχαίους θεοὺς τῆς, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ αἱ Θεαὶ
αὐτῆς τὴν ἔχουσι δι' ὀργῆς, διότι καὶ αἱ Μοῦσαι
καὶ αἱ Χάριτες καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀπόδημοι αὐτῆς
διάγουσιν, ὡς μὴ θέλουσαι τὴν παλαιάν αὐτῶν
νὰ ἀναγνωρίσωσι πατρίδα εἰς τὴν παρούσαν . . .
ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ περικαλλὴς Θεὰ τῆς Ἀνοίξεως, ἡ
πιστὴ ἀείποτε φίλη τῆς Ἑλλάδος βραδυποροῦσα καὶ
οἶονεῖ ἀκουσα ἐφέτος προβαίνει. Ὁργίσθη ἄραγε διότι
ὁ ἀδελφὸς τῆς Χειμῶν δρυμὺ εἶδε ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν
ἐμπλήσας καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας αὐτῆς
χιόνος;

Ἐπεθυμοῦμεν, τῇ ἀληθείᾳ, ἂν καὶ διὰ τοῦ ἀσθε-
νοῦς καὶ ἥκιστα ποιητικοῦ καλῆς μας, νὰ περι-
γράψωμεν τὰς ἀφάτους καλλονὰς τῆς ἑλληνικῆς
ἀνοίξεως, τῆς τοσοῦτον τερπνῆς, ἀλλὰ τὸν ἥλιον ζο-
φερὰ καλύπτουσι νέφη, ὁ μὲν ἥδη σταγόνας τινὰς
κομίσαντα ζωηρόρον ὑετοῦ, καὶ ἀνεμοὶ ἀπαρτίζαι
βοῶντες ἐπὶ τοῦ πόντου ... καλύπτει μὲν γλῶσση τὰς
πεδιάδας, ἀλλ' ἐλλείπουσιν αἱ ὀσμαι καὶ αἱ αὔραι
τῆς ἀνοίξεως, καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων βραδέως ἀναθάλλου-
σι τὰ νεογνὰ φύλλα ...

Ἔναι δυνατόν τὰ πάντα νὰ μεταβληθῶν ἐν Ἑλ-
λάδι τοσοῦτον! καὶ ἡ ἀνθρωποι καὶ ἡ φύσις.

Ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς Ἑρως πτερόεις φεύγει τὴν προσ-
φιλεῖ πατρίδα του, καὶ ἂν ἔλθῃ ποτὲ ἐν αὐτῇ, ἔρχε-
ται ἔκφυλος καὶ παροδικός.

Τὰ Ἔργα καὶ αἱ Ἡμέραι δὲν δύνανται, οὐαί!
νὰ τύχωσι σήμερον ἀντικειμένου τοιούτου, καὶ μάλιστα
εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Ὑμεναίου ἐνίστη ἄνθη τινὰ ἔχουν
νὰ ῥίψωσι, καὶ ἔτι συχνότερα δάκρυα ἐπὶ τοῦ τά-
φου ἀνδρὸς τινὸς ἢ γυναικὸς Ἑλληνίδος διασήμεων.

Ἀνὴρ ἐνάρετος καὶ ἀδέκαστος, ὁ Κλονάρης,
Γερουσιαστὴς ἀνεξάρτητος, καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου
Πάγου δέκα ἐξ ἔτη, ἀπεβίωσε πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπὸ
ἀφροδισίων θάνατον, καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀπήγ-
γαγε λόγον σύντομον καὶ εὐφραδῆ ἀρχαῖος του συ-
ναδελφὸς καὶ φίλος, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου
Πάγου Κ. Πολυζωίδης. Πρὸ αὐτοῦ δὲ μετέβη εἰς
οὐρανὸν, γυνὴ προσφιλεῖς τῆς Ἑλλάδος, ἡ χήρα ἀει-
μνήστου ἀνδρὸς, τοῦ ἥρωος τοῦ Σέκου Γεωργίου τοῦ
Ὀλυμπίου.

Ἀλλ' ὁ Ὑμέναιος! ὦ! τοῦτο τὰ ἔργα εἶναι τοῖς
πᾶσιν ἀρεστὰ, ἐκτὸς ποῖς Ζακυνθίοις, οὔτινες διαμαρ-
τύρονται διὰ τῶν ἐφημερίδων των, διότι Ἕλληνες ἐξ
Ἑλλάδος ἀφαιροῦσιν αὐτοῖς τὰς Ζακυνθίους Ἑλληνί-
δας, ὡς νὰ μετέβαινον αὐταὶ εἰς ξένην γῆν, ὡς νὰ
μὴν ἐκέρυττον οἱ ἴδιοι, ὅτι Ἐπτάνησος καὶ Ἑλλάς
εἶναι ἀχώριστοι καὶ προσφιλεῖς ἀδελφαί! Καὶ μὴ εἶναι

οἱ νύμφιοι ἐκ τῶν τυχόντων; Μήπως τὰ παρθενικά αὐτῶν ἄνθη δὲν δρέπουσι ποιητικαὶ χεῖρες; Τοῦ Σολωμοῦ τὴν πατρίδα ἐπεσκέφθη ἕτερος ἐξοχος ποιητής, καὶ ἐκ τῶν κήπων τῆς ἐξελέξατο ἐν ῥόδον εὐ-ανθές, μίαν νεάνίδα μειδιάσασαν ἡδὺ τῷ ὀρίζοντι τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ δὲ μελλονύμφος τίνα μὲν δὲν τῇ προητοίμασε ὑποδοχὴν, τίνα δὲ τέρψιν; Τὰ κασεμερία, ὁ χρυσὸς, οἱ ἀδάμαντες, τὰ μῦρα, οἱ τάπητες τῆς Ἀσίας ἐχύθησαν ἀφειδῶς εἰς τοὺς πόδας τῆς Νύμφης, καὶ ἡ διάπυρος καὶ ποιητικὴ καρδίᾳ τοῦ νυμφίου διεχύθη ὅλη εἰς μελωδίας. Εὐτυχὴς ὁ ποιητής! εὐτυχὴς καὶ ἡ κόρη!

Ἀλλ' ἦδη καιρὸς νὰ μεταβῶμεν εἰς πεζικώτερα ἀντικείμενα. Ἰδοὺ πρῶτην φορὰν ἀπὸ τινων μνηῶν, δὲν ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν μνηϊαίαν ὑπουργικὴν τροποποίησιν, ἥτις βεβαίως ἤθελε συμβῆ, ἂν δὲν ἐμε-σολάβουν αἱ ἄγρια αὐταὶ ἡμέραι, καὶ μάλιστα ἡ μεγάλη τῆς Ἑλλάδος ἐορτὴ τῆς 25 ΜΑΡΤΙΟΥ.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἐωρτάσθη ὡς τὸ σύνθημα μετὰ μεγάλης παρατάξεως. Ὁ προσφιλεὶς ἡμῶν Ἀναξ μετὰ τῆς χαριτοδότητο βασιλείσσης μας, τὴν ἐθνικὴν ἀμφοτέροι ἡμφιεσμένοι ἐνδυμασίαν, ἐπὶ ἀμαξίς χρυσοστολιστοῦ καὶ συρομένης ὑπὸ ἐξ ἵππων, προσῆλθον ἀπὸ πρωῒας εἰς τὸν Ναὸν ἰν' ἀκούσῃ τὴν δοξολογίαν. Ἐξ ἑτεραι ἀμαξίαι τὰς κυρίας τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς ὑπασπιστάς φέρουσαι, ἐπορεύοντο ὀπισθεν, ἦν δὲ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ παρατεταγμένοι στρατὸς καὶ μουσικὴ· εἰς δὲ τὴν εἰσόδον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματός ἀψιγήσειτο θριαμβευτικὴ μὲ κλάδους μύρτου καὶ φοινίκων κεκοσμημένη, καὶ διαφόρους φέρουσα ἐπιγραφάς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ βασιλικὴ συνοδεία διέβη. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας, τὸ βασιλικὸν ζεύγος ἐπέστρεψεν εἰς τ' ἀνάκτορα ὑπὸ ἐνθουσιωδῶν προπομπουμένων ζητογραφῶν, καὶ ὁ στρατὸς συμποσούμενος εἰς ἄνδρας ὑπὲρ τοὺς χιλίους, συνάμα τῷ ἱππικῷ καὶ τῷ πυροβολικῷ, παρήλλαξεν ἐνώπιον τῶν ἀνακτόρων.

Ἄν καὶ ἡ ἡμέρα ἦτο ζοφερὰ καὶ κατηρῆς, πολὺς ὅμως ἦν ὁ περινοστῶν ὄχλος, τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἡμέραν πανηγυρίζων, ἀλλ' ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ...

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς μικρᾶς μας Ἑλλάδος. Περὶ δὲ Γαλλίας οὐδὲν ἠθέλωμεν ἔχει τὰν φορὰν ταύτην νὰ εἰπώμεν, διότι ἦδη αὐτοῦ τὰ πάντα ἡσυ-χάζουσι καὶ τὴν τακτικὴν ἔλαβον πορείαν, ἂν εἰς τὰς ἐφημερίδας αὐτῆς δὲν ἀνεγινώσκομεν τραγικώ-τατόν τι συμβάν, ὅπερ καὶ ἡμεῖς θέλομεν διηγηθῆ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Σύζυγός τις πρὸ καιροῦ ἰσχυρὰς εἶχε συλλάβει ὑπονοίας περὶ τῆς πίστεως τῆς γυναικὸς του, ἂν καὶ τεσσαρακοντούτιδος καὶ μητρὸς τεσσάρων τέκνων. Διὰ νὰ βεβαιωθῇ δὲ, ἂν ἦσαν ἀληθεῖς αἱ ὑποψίαι του, καταφεύγει εἰς τὸ σύνθημα παρὰ τοῖς προδιδόμενοις σύζυγοις στρατήγημα. Μιᾶ ἡμέρα, ἀναγγέλλει ὅτι ὑπόθεσις του τίς τὸν καλεῖ διὰ τινος ἡμέρας ἐκτὸς τῶν Παρισίων καὶ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἀναχωρεῖ.

Ἐρχεται ἡ ἐσπέρα καὶ ὁ σύζυγος λείπει· ἡ δὲ κυρία μένει ἐλεύθερος. Ἀλλὰ περὶ τὸ μεσονύκτιον αἰφνης ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνός της κρούει, καὶ ὁ κρούων εἶναι ὁ σύζυγος, τῷ ὁποίῳ δὲν ἀνοίγεται. Τότε, ἔχων οὗτος μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δύο του ἀδελφοὺς, τρέχει

εἰς τὸν ἐξώστην, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπῆρχε θύρα φέ-ρουσα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς γυναικὸς, συντρίβει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται... Ὁ ἐραστὴς ἦτο μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ δυστυχοῦς συζύγου... Τί συνέβη εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦτον οὐδεὶς γνωρίζει, ἀλλὰ δύο πυρο-βολισμοὶ ἠκοίσθησαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξέρχεται παράφορος καὶ πληγωμένος ὁ ἀνὴρ διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ ἄλλους. Ἐν τούτοις ἡ γυνή, ἥτις εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην προσεποιήθη τὴν λειποθυμημένην, δραπετεύει μετὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς εἰς τὴν οἰκίαν τούτου, γειτνια-ζουσιν καὶ ἔχουσιν διὰ τοῦ ἐξώστου συγκοινωνίαν μετὰ τῆς ἐτέρας, ἄγνωστον εἰς τὸν ἄνδρα.

Ἐπιστρέφει ὁ ἀνὴρ μετ' ὀλίγον, ἀλλ' εἰς τὸν κοι-τῶνα οὐδένα εὐρίσκει. Τρέχει λοιπὸν πρὸς τὴν ἐξω-θύραν τῆς οἰκίας διὰ νὰ συλλάβῃ ἐκεῖνον, ὅστις ἀφροῦ τὸν ἠτίμασε, ἠθέλησε καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς ἄλλην τινὰ τῆς αὐτῆς οἰκίας ὁρορὴν ἐγένετο χορός. Εἰς δὲ τῶν προσκε-κλημένων, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔτυχε ν' ἀναχωρῇ τῆς συναναστροφῆς, καὶ τοῦτον ἀπαντήσας ἐπὶ τῆς κλίμακος ὁ ἐξω φρενῶν σύζυγος καὶ διὰ τὸν ἐραστὴν τῆς γυναικὸς του ὑπολαβὼν, ἐκραύγασε νὰ τὸν συλ-λάβωσι, καὶ διὰ τοῦ πιστολίου του πυροβολήσας τὸν ἔρριψεν αἰματόφυρτον κατὰ γῆς.

Τότε παράξενον ὠρῆθ ἔλαμα. Οἱ ἐν χορῷ ἄπαντες ἄνδρες, γυναῖκες τὸν πυροβολισμόν ἀκούσαντες ἔτρε-ξαν ἐξω μὲ τοὺς πρὸς χορὸν στολισμούς των κραυγάζοντες καὶ φρίττοντες, τὸν δὲ δυστυχῆ ἐκεῖνον νέον, καὶ τοι λέγοντα τὴν ἀθωότητά του, ἡ ἀστυνομία κατὰ παρακίνησιν τοῦ ἀνδρὸς, ὡς εἶχεν αἰματωμένον καὶ εἰς κάθυγρον νύκτα, ἔσυρεν εἰς τὴν πολιτοφυ-λακίαν.

Μόλις τὴν ἐπιούσαν ἐγνώσθη ἡ ἀπάτη! Ἀλλ' ἂν ἐκ τῆς ἀπάτης ταύτης ὁ νέος, ὅστις μόλις ἦτον 27 ἐτῶν ἡλικίας καὶ ἐπιτηματάρχει παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τοῦ ἐμπορίου, δὲν ἀπώλεσε τὴν ζωὴν του, θέλει ὅμως μένει διὰ βίου ἄμορφος, διότι τὸ πιστό-λιον τῷ ἀφῆρσεν ὅλην τὴν κάτω σιαγόνα. Καὶ ὁ νέος οὗτος ἦν ἐραστὴς καὶ μνηστήρ περικαλλοῦς καὶ πλουσίας νέας, ἣν ἔμελλε μετ' οὗ πολὺνὰ συζευθῇ!... Ἐκαστος δύναται νὰ συμπράνῃ τὴν ἀπόγνωσιν τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης κόρης, μαθούσης τὸ τρομερὸν τοῦ μνηστήρός της συμβάν. Καὶ ὅλα ταῦτα ὀφείλονται, εἰς τὴν πρὸς τὸν σύζυγόν της ἀπιστίαν μιᾶς γυναικὸς! Συνελήφθη μὲν καὶ αὕτη καὶ ὁ ἐραστὴς τῆς, ἀλλὰ δὲν θέλει ἰατρεύσει τοῦτο τὸν δυστυχῆ νέον, οὐδὲ τὴν τεθραυσμένην καρδίαν τῆς νέας θέλει παρηγορήσει.

Τὸ τρομερὸν τοῦτο συμβάν μᾶς ἐνθυμίζει τὸ τρο-μερώτερον ἐκεῖνο τῆς δουκίσσης Πραλὲν, τὴν ὁποίαν ὁ θηριώδης σύζυγός της ἰδίᾳ χειρὶ ἐσφαξε πρὸς χάριν τῆς ἐταίρας του. Εὐτυχὴς κατὰ τοῦτο κἂν ἡ ἡμετέρα κοινωνία, ὅτι δὲν διαδραματίζονται, δὲν εἶναι δυνα-τὸν νὰ διαδραματισθῶσιν ἀπαισία τοιαῦτα δράματα, καὶ ἂν που συμβαίῃ συζυγικὴ ἀπιστία, τὸ δράμα λαμβάνει τὴν λύσιν του ἐν τοῖς...